

Ulricehamnsbygdens Forskarklubb

MEDLEMSTIDNING - VÅREN 2017



EMIGRANTERNA



DNA i släktforskningen



Innehåll

Ord från ordföranden	2
Verksamhet 2016	3
Amerikabrevet	4
Ellis Island	5
Det här fotografiet har väckt...	6-7
Efterlysning	7
Johannes Ludvig Johansson	8
Från Bagaregården i Säm	9
Nyheter från Rötter	10
Boktipset	11
Nya Amerikasläktingar	12
DNA - ett komplement	13
Resurser i Konkordia	14
Årsmöte	15
Släktforskardagarna	15
Program våren 2017	16

Styrelsen**Ordförande**

Anna-Lena Hultman 0321-40228
konkordia@konkordia.se

Vice ordförande

Maj-Britt Johansson 0321-13066
032113066@telia.com

Sekreterare

Inga Josefsson 0321-12712

Kassör

Monica Hållander Öhnell 0321-30178
monica.ohnell@gmail.com

Ledamöter

Ingrid Linnarsson 0321-32450
humla@telia.com
Susanne Ferm
murum_kaggarden@hotmail.com

Suppleanter

Inga-Lisa Ahlstrand 0321-41816
ingalisa.ahlstrand@gmail.com
Lennart Engqvist 0321-30354
0321-30354@telia.com

Valberedningen

Roger Jarvid
rjarvid@hotmail.com
Sonja Svensson

Redaktionen

Maj-Britt Johansson
Roger Jarvid
Yvonne Henriksson
Mail till redaktionen
yh@telia.com

**ORD FRÅN ORDFÖRANDEN**

Anna-Lena Hultman

DNA, DNA och åter DNA

Hösten och julhelgen har dominerats av DNA. Efter föreningens föredragskväll med Eva von Brömsen, då ett 15-tal personer topsade sig, har för min del det mesta handlat om detta nya ämne inom släktforskningen.

Jag hade redan tidigare topsat mig och min 93-åriga mamma, men nu blev det ett utökat test för min del och topsningar av en av mina bröder och min man. Resultaten har rullat in och jag har nu totalt 4.336 träffar, eller matchningar som det kallas, för de 4 testerna som jag administrerar.

Många av dom är naturligtvis samma för tre av testerna – vi är ju nära släkt – men sååå många andra släkträd att granska och jämföra.

Många av träffarna ligger långt tillbaka i antavlan, så det har blivit en utmaning att försöka utöka antavlan bakåt och försöka hitta gemensamma förfäder. Jag som mest har sysslat med annat än egen släktforskning, har plötsligt sporrats att komplettera och gå vidare både bakåt och åt sidorna. Detta verkar vara något som många DNA-testare får köra igång med.

En del av matchningarna man får verkar inte ha släktforskat särskilt mycket, en del kanske inte alls, så där har vi en potential för nya deltagare till våra släktforskningskurser.

Ja, DNA har varit ämnet för jul- nyårs- och trettonhelgens träffar med släkten. Intresset har varit stort även bland ”icke släktforskare”. Detta märker man även av i Facebook-gruppen DNA-anor där frågorna pendlar mellan avancerade diskussioner om halogrunder och centimorgan och nybörjarfrågor om hur man hittar uppgifter om släkten i kyrkböckerna.

Så snart resultaten av topsningarna efter föredragskvällen i höstas blivit klara, visade det sig att jag är släkt med flera av föreningens medlemmar – liksom även med min man. Jag har också fått träff på några amerikaner, men mer om det i en särskild artikel.

Låter detta intressant?

Kom då med på något av de DNA-caféer vi planerar ha under våren i föreningens regi.

Läs mer om det på sista sidan.

**Verksamhetsberättelse
2016**

Årets verksamhet började söndagen den 6 mars med föreningens årsmöte i Konkordiahuset. Lennart Wasling medverkade med ett föredrag om ”Läskunnigheten i gamla tider”.

Styrelsen har haft ytterligare två möten under året.

Den 13 mars höll Västgöta Genealogiska förening sitt årsmöte i Konkordiahuset. Anna-Lena Hultman berättade om resor till kyrkor och arkiv i USA.

Söndagen den 22 maj samlades ett drygt 20-tal medlemmar i Olofstorp Fännesslunda på en uppskattad gökotta. Se referat i höstens medlemsblad.

Nybörjarkurser i släktforskning hölls i Konkordiahuset, med början den 7 april och 24 oktober. Fortsättningskurser i Ulricehamn den 7 april och 24 oktober.

Den 15 november besöktes vår förening av Eva von Brömsen, som informerade om ”DNA i släktforskningen”. Intresserade gavs möjlighet att ”topsa” sig.

Forskarhjälp på Ulricehamns bibliotek, och i Konkordiahuset, har fortsatt under året.

Två tidningar har under 2016 distribuerats till föreningens medlemmar.

Medlemsantalet var vid årsskiftet 161 stycken.

Ulricehamn 2017-01-12

Styrelsen



Titta gärna in på vår websida : <http://uf.konkordia.se/>

Föreningsuppgifter

Ulricehamnsbygdens Forskarklubb
c/o M. Hållander Öhnell
Andra Ringvägen 6
523 72 Timmele
websida . <http://uf.konkordia.se/>

Bankgiro: 5967-3723
Org. nr: 0121283246
Medlemsavgift
150 kr/person
plus 50 kr per familjemedlem

Bäste Medlem

Nu är det dags att betala medlemsavgiften
Vi bifogar en inbetalningsblankett

OBS!

Tänk på att skriva avsändarens namn på
inbetalningen, annars vet vi inte vem som betalat!

Glöm inte att meddela om du har flyttat, så vi kan
skicka medlemstidningen till rätt adress!

Meddela också gärna din e-postadress,
så vi lättare kan skicka information

AMERIKABREVET

År 1881 lämnade syskonen Adolf och Wilhelmina (Mina) Andersson, 20 respektive 25 år gamla, som de första i syskonskaran, gården Gunnered i Kölingared för att bege sig till Amerika. De kom att bosätta sig i staden Jamestown NY. Två bröder tog också, med ett par års mellanrum, steget över, och till sist år 1896 begav sig gamla mor Lovisa, som blivit änka, iväg tillsammans med sina två yngsta barn. Lovisa var då 68 år gammal. Alla bosatte sig i staden Jamestown NY. Adolf hade byggt ett präktigt hus i två våningar, Mina hushållade åt sin bror, och modern fick sitt hem hos dem.

Mina, som vistats drygt 30 år i Amerika, har väl glömt lite av sin svenska. Men hon är en flitig och duktig brevskriverska. Nu skriver hon till sin syster Ida, den enda kvarvarande i Sverige. Jag har valt att skriva ner det precis med hennes ord och kommatering. Originalen är gulnat och slitet, och säkert läst otaliga gånger.

Text Maj-Britt Johansson

Jamestown NY juli 4the 1912

Frid of Gud. Dyra syster Ida med familj !

Tack så hjärtligt för det brev vi bekom i juni månad jag mins ej daton det kom men jag ser det var skrivit den 26 Maj på Wilhelminadagen. Hoppas ni fått munterliga hälsningar nu då detta brev kommer. Det var i slutet av juni Claes Walgren reste till Sverje och vi sände en liten packet med honom till Hultet, och han låvade att hälsa på Eder. Jag skrev ett kort och lade i packeten som visa hur innehållet var delat och vem som hade släpt till det. Hoppas ni får det så ej tullen tar det ifrån honom. Om så är var det ju inte så stort värde men nog skulle Hanna tycka om att du kära syster finge klädningstyget m.m.

I dag är det Amerikas stora Frihetsdag den 4 juli som alltid firas. Men o hur den firas, icke är det till stor välsignelse utan säkerligen florerar synden mycket mer den dagen än någon annan dag på hela året. Här hemma är tyst och lugnt, broder Oscar ligger i hängmattan här vid min sida ute på verandan, och gamla moder går inne i köket och diskar efter vår qvälsmat. Adolf och Axel Claeson har gått ut att förlusta sig. De har väl gått upp till förlustelseplatsen vid Chautaugau sjön. Där är fåfånglighetens marknad i full svang varje qväll summertid.

Vårt folk som hyrrar andra värningen äro borta för närvarande, frun själv som är änka har rest till Europa. Hon har följt med ett party på 16 pasioner här ifrån staden och de skall resa igenom nestan hela Europa. De skall komma tillbaka i September om det går väl. Fruns moder har gått ut på landet till en son och skall vara der tills frun kommer tillbaka. Vi var der ute på farmen och hälsa på gumman förliden Söndag. Bror Oscar och Adolf hyrde en automobil så det tog oss ej länge att koma dit. Det är ungefär en och en half mil ifrån staden. Det var min första resa i automobil, jag har aldrig varit i någon förr.

Vi var ju 4 och det kosta 6 dollar så det hade blivit lika dyrt att få åkt efter hästar.

I Lördags en vicka sen fick jag följa med Axel ut till den farm var Oscar Claeson lever nu. Vi åkte på spårvang ett stycke och sen hyrde han häst rästen af vägen. Det var roligt men när vi kom tillbaka så blev jag sjösjuk på spårvangnen. Ja ni får ej skratta åt min ömålighet, jag har ju alltid haft ont af yra då jag åckit i mörkret. På vägen hem då tog vi vägen åt var Lotta Ruckman lever så jag var inne hos henne en titt.

Hon gråter och sörjer sin Härrman så och ej är det underligt, han var ju så god till dem. Maria Lättermann, Härrmans syster ligger nu sjuk i samma feber men hon är bättre nu så hon får nog leva. Men för 2 vickor sen var hon så sjuk att ingen trode hon skulle leva. Jag var så ledsen då ty du vet Ruckmans flickor har alltid varit mina bästa vänner här i landet, och du vet Josefin dog så nu var det blott Maria kvar. Ja Lotta var så ledsen med ty hon var rädd att Maria hade fått febern där. Hon var ju der nere och hjälpte dem nästan jämt medan Härrman låg sjuk.

Ja nu har jag ordat så mycket om ditt och datt så jag får ej plats att tala om vår egen släkt men jag kan framföra kära hälsningar från dem alla. Först från din gamla moder, hon mår ej så bra om dagarna. Hos Arons är det som vanligt, Augusta är mycket klen men det är ju bättre nu för dem. Elisabeth har nu slutat skolan och är till stor hjälp i hemmet. Vi tänker också mycket på dig och Johan. O att Gud af nåd vill hjälpa eder igenom. Vi äro så glada att höra ni reder er på eder lilla gård.

Jag kunde ha mycket att skriva men detta får vara nog. Vänligen din sanna syster Mina.

ELLIS ISLAND

Fattigdom, arbetslöshet, religiöst förtryck och brist på föda, gjorde att stora skaror av människor började lämna Sverige, i slutet av 1800-talet De flesta med Norra Amerika som mål. Sverige var ett fattigt och utarmat land.

Text Maj-Britt Johansson

Den svåraste nödperioden, i vår tids historia, inträffade åren 1867 – 1869. Kalla vintrar, sena vårar och torra somrar gjorde att skördarna fullkomligt slog fel. Lass efter lass med brödsäd kördes ut från reservmagasinen, som dock snabbt tömdes. I svältens spår följde sjukdomar, och dödligheten var stor. Vid denna tid började "amerikafebern" grassera. Människor hade svårt att se någon riktig framtid i sitt hemland.

I inloppet till New Yorks hamn, alldeles intill ön där den mäktiga Frihetsgudinnan tronar, ligger den lilla ön Ellis Island. Den var, mellan åren 1892 och 1954, USAs viktigaste immigrationsstation. Hit kom människor från en mängd olika länder, efter en lång strapatsfylld resa över det stora havet, för att genomgå pass- och hälsokontroll.

Vad mötte dem då? Ja, först en väldigt lång kö av trötta människor i alla åldrar, uppför trappan till stationen. Där var oftast ett väldigt liv och kiv i kön. Där knuffades och buffades. Männerna stod ofta med biljetten i munnen, för att kunna hålla ordning på medfört bagage, medan trötta mödrar försökte trösta sina gråtande småtingar, samtidigt som inte mindre än femtiotre olika språk kunde höras surra i luften.

Inkomna i den ekande stationsbyggnaden, uppförd företrädesvis i sten och kakel, skiljdes männen från kvinnor och barn. Den som kunde befaras lida av någon sjukdom fick ett stort märke, ritat med krita direkt på kläderna, och blev skyndsamt förd till läkare för undersökning. Många, särskilt kvinnor, hade aldrig förut träffat en läkare och kände sig förnedrade.

Att läkarna dessutom ofta uppträdde i militäruniform gjorde inte saken bättre. Särskilt skrämmande upplevdes rutinkontrollen av ögonen, då doktorn med ett instrument tillverkat av grov ståltråd vände upp ögonlocket. Detta för att utesluta ögonsjukdomen trakom, som i värsta fall kunde leda till blindhet. Tyvärr var läkarna väldigt slarviga med hygien, och tvättade inte händerna mellan sina patienter, vilket gjorde att de spred många sjukdomar bland de nykomna.

Ett sjukhus, som låg i anslutning till stationen, fick ta emot de värst drabbade. Många avled där. Mässlingen var den åkomma som skördade flest liv bland småbarnen. Eftersom endast arbetsföra människor var välkomna in i landet hade den som visade sig lida av någon sjukdom, eller var handikappad, gjort resan förgäves. Det var rederiets ansvar att forsla hem dem igen. Det kom präster och predikanter till platsen, men de hjälpte bara dem som tillhörde deras egen trosriktning. Hela 20 procent av de utresta kom utblottade, och dessutom ratade, tillbaka till hemsöken.



Ögonkontroll vid Ellis Island

Men 70 procent av immigranterna åkte genast, tillsammans med sina familjer, vidare västerut mot okända öden. Stannade som regel bara en dag på platsen.

Efter 1954 tjänstgjorde Ellis Island som uppehållsstation för utlänningar som inte fått inresetillstånd, och för deporterade. År 1954 stängdes anläggningen definitivt. Man undrade vad man skulle göra med det dammiga, nedslitna stället, innan det rustades upp och kom att tjänstgöra som museum över den amerikanska immigrationen.

Källa: Ett föredrag i Sveriges radio. P1.

Det här fotografiet har väckt min nyfikenhet



Det finns bland mormors foton vilket tyder på att det berör släkten på något sätt.

Text Birgit Larsson, Solna, med rötter i Skärsudden, Kölingared.

Vi ser en lantlig 1800-tals-byggnad i trä, till synes omålade, med en öppen veranda och en skylt med ordet "Rikstelefon". På verandan står två män, en yngre och en lite äldre. Den yngre är finklädgd medan den äldre kanske har sin vardagsdress. Utanför verandan på samma sida står tre finklädlda barn, två flickor och en pojke i tidig skolålder. På verandans andra sida står en kvinna och ett litet barn som kan vara två eller tre år. De är inte resklädlda.

Bilden kan vara från tidigt 1900-tal. Här finns också koffertar och annat som tyder på att det är ett uppbrott som avbildats. Är det en avskedsbild inför förestående Amerikaresa? Men något säger att det kanske inte är ett foto från Sverige, trots skylten med ordet "Rikstelefon".

Kanske finns det någon av läsarna som känner igen bilden?

Genom åren har jag av och till gjort "djupdykningar" i min mormors släkt. Hennes far, fastrar och farbröder föddes och växte upp i kronorpet Skärsudden i Kölingared under första hälften av 1800-talet. Jag har i min forskning följt de åtta syskonen, var och en och deras familjers levnadsöden.

Bland fastrarna finns Mathilda som gifte sig, tjugo år gammal,

med den unge soldaten Anders Wall i Yllestad. Deras första barn, Frans, föddes 1860 i Kölingared. I tät följd föddes sedan ytterligare åtta barn i soldatorpet i Yllestad. Tre av barnen dog i tidig ålder. När det yngsta var sex månader fick Matilda lunginflammation ("håll och styng") och avled trettioåttå år gammal.

Anders var nu ensam med deras sex barn varav tre var minderåriga. Tre år senare förlorade barnen Wall också sin far. Anders Wall avled 1879, fyrtiofyra år gammal. De tre äldsta sönerna var gamla nog för drängtjänst hos bönder i trakten och de tre yngsta kom till fattighuset. Husförhörlängderna visar att alla sex barnen utvandrade till Amerika. Kan det gamla fotot kopplas till barnen Walls emigration var en tanke som inte gick att släppa.

Emigrantforskning tar vid och med hjälp av landets skickligaste i ämnet, forskarklubbens **Anna Lena Hultman**, har jag fått bl. a följande fakta och jag tycker mig se att bitar faller på plats.

De båda äldsta, Frans tjugoett år och Johan arton, reste till Amerika 1891.

Gottfrid reste ensam året efter, femton år gammal. Elisabeth sjutton, Ida femton och Edward tolv år, för 1897.

Alla barnen hade resmålet Jamestown i delstaten New York, Chautauqua county. Vi hittar Frans Wall, numera Frank, i Sugar Grove i Pennsylvania, på gränsen till Chautauqua county och inte långt från Jamestown. Han är gift med Louise Faust, född i Södra Vi i Kalmar län.

Av 1920 års census framgår att Frank är arrendator och Louise är "Telephone operator at home". Här får skylten "Rikstelefon" sin förklaring. Franks hustru är telefonist och min slutsats blir att bilden visar Frank Walls hus och dess invånare i Sugar Grove i Pennsylvania på 1920-talet.

Att texten på skylten är på svenska kan kanske ses som att man i första hand vänder sig till sina landsmän och talar om att här finns det möjlighet att telefonera. Från 1850- och fram till 1920-talet pågick en omfattande emigration, inte minst från Kölingared till Jamestown. "The Jamestown Swedes" är ett begrepp.

Vilka är då personerna på fotot?

Vi har i censusslängderna sett att Frank och Louise har en dotter, Florence som är gift med August Carlsson. Deras första barn, Edna, bor hos Frank och Louise. Florence och August kommer att få ytterligare åtta barn. Huset ser ut att ha två bostäder och kanske familjen Carlsson bor kvar hos Frank och Louise också med flera av barnen.

Männen på verandan kan vara August vid fyrtio års ålder och svärfar Frank omkring sextio år.

De finklädlda barnen kan vara Florence och Augusts tre äldsta barn, Edna, Esther och Maynard. Till höger ser vi

Florence, omkring trettio år, med en liten flicka omkring två år. Florence är inte klädd för resa. De stora koffertarna talar för ett uppbrott av något slag.

Vi vet genom ytterligare forskning att Florence och August med familj flyttar till Chandler Valley, inte långt från Sugar Grove. Kanske är bilden tagen inför flytten dit. Edna, född Wall Carlson



Vi har vidare kunnat följa framförallt Edna, men också flera av syskonen, bl.a genom databasen "Find a Grave" som ofta också visar minnestext. Edna avled så sent som i maj 2008, 98 år gammal.

I hennes dödsruna kan man läsa att hon under unga år varit anställd hos Chandler Valley Telephone Company och hos Bell Telephone Company. Genom telefonins genombrott fick kvinnorna ett yrke och Franks hustru Louise var tidigt i yrket och dotter Edna följde i hennes spår.

Jag ska försöka få min förklaring av fotografiet bekräftat genom kontakt med någon av Frank Walls barnbarn eller barnbarns barn. Återstår att se om det lyckas men som envis, nyfiken och hängiven släktforskare ger man inte upp i första taget.

Efterlysning

Detta är ett av de fotografier som finns i Anna-Lenas album. Är det någon som vet vilka dessa personer är? Kontakta i så fall gärna redaktionen eller Anna-Lena.



Johannes Ludvig Johansson utvandrade från Boarp och blev John Bowman i Amerika

*John Ragner / Ragnar Johansson berättade om sin morbror
för Sture Hjalmarsson 1984-11-20*

“Min morbror Johannes emigrerade till Amerika 1913 och det var året efter det att den stora atlantångaren Titanic hade gått under. Han reste då till sin moster och morbror som bodde i Chicago. Mostern dog efter några år och morbrodern dog 1928, samma år som jag kom till Amerika, så jag träffade honom bara någon enstaka gång.

Dom hade tre barn som nu alla har gått bort. Mostern och morbrodern var mycket religiösa och dom tillhörde Missionskyrkan.

Johannes var kanske inte så religiös när han kom till Amerika, men moster ville att han skulle följa med dem till deras kyrka. Det gjorde han också till slut och där träffade han en flicka, som han redan förut hade mött på båtresan över till Amerika. Hon hette Beda och kom från Smålands Anneberg. Nu stärktes deras bekantskap, de började sällskapa och 1917 så gifte de sig.

Johannes, eller John Bowman som han kallade sig i Amerika, hade varit målare redan i Sverige, så han var utlärd målare när han kom till Amerika. Han fick arbete hos en svensk målarmästare i Chicago och arbetade hos honom en tid. Men så bröt kriget ut, även för Amerika, och då fick dom inte måla längre. Dom måste skaffa en annan sysselsättning och morbror och hans Beda fick anställning i en familj. Det var hos ”saltkungen” Morton de hamnade, där John Bowman blev chaufför och skulle sköta om bilarna, medan Beda skötte hushållet. Deras arbetsgivare Morton kallades ”saltkungen” därför att Mortons salt var ett av de förnämsta saltmärkena i Amerika och hans företag var stort och mäktigt.

När det blev möjligt att måla igen, så återupptog Bowman denna verksamhet och 1917 startade han en egen målerifirma. Denna växte undan för undan och när jag kom till Amerika 1928 hade han ett 40-tal man anställda. Det var i regel stora nybyggen som han åtog sig, ett av de första jobben som jag var med på, var en 14-våningars ny byggnad alldeles vid stranden av den stora sjön Michigan.

Bowmans målerifirma var mycket anlitad och välkänd. Han åtog sig sina arbeten på entreprenad. Det gällde då att lägga in det lägsta anbudet, men det var inte alldeles säkert att det lägsta anbudet blev antaget. En välkänd firma som ansågs göra ett bra jobb, kunde ibland få jobbet även om deras anbud inte var det lägsta.

1946 tog Bowman ledigt från sitt arbete ett år och under den tiden så skötte jag hans företag åt honom.

Då reste han omkring i nästan alla av Amerikas stater och

han kom hem till jul det året. Han övertog ledningen för företaget igen och sedan höll han på till 1951 då han slutade med måleriet och flyttade till Florida.

Där köpte han en stor apelsinfarm, som han arbetade med i några år. Men det hade ju sina bekymmer, för om skörden slog fel så blev det stor förlust. Platsen där Bowman bodde hette Winter Haven och den ligger mitt på Florida-halvön.

Bowman medverkade mycket i den Svensk-amerikanska tidningen ”Tribunen”. I nästan varje nummer hade han skrivit ett stycke och i tidningen ”Kvällstunden” som kommer ut i Sverige medverkade han ofta. Jag tror också att han har skrivit något i ”Sjuhäradsbygdens Tidning”.

Han tyckte mycket om att skriva, men jag minns inte att han skrev något om sin tid i Sverige, däremot mycket om hur han hade det i Amerika och en hel del andra historier. Jag vet inte var han fick allt ifrån, men han hade väldigt lätt för att skriva. Jag började klippa ur hans artiklar i ”Tribunen”, men tyvärr så började jag lite försent, han hade skrivit mycket innan jag började samla på dem.

Sedan Bowman första gången reste till Amerika blev det bara två besök i Sverige. Första gången var 1919 då han och hans fru kom hit på hösten och stannade till våren. Han hade då en stor Harley Davidson motorcykel som han åkte på och Beda satt därbak.

Sedan skulle det dröja 40 år innan han besökte Sverige igen, det var 1959 och han hade då blivit pensionerad. Denna gång hade han sin bil med sig och stannade hela sommaren. Hans far var då död, han hade så gärna velat se sin son en gång till medan han levde, men det blev inte så.

Bowman och hans fru hade bara en son, Jerry, född 1925, som i sin tur hade tre pojkar och de bor i Huntsville i Alabama. Sonen genomgick arméskolan West Point och under kriget var han i Tyskland i tre år. I samband med vistelsen där var han också en gång i Sverige och hälsade på, annars har han inte varit i Sverige eller känt någon längtan hit.

Han blev pensionerad redan vid 50 år, rådd därtill av en läkare, för sitt hjärtas skull. “

Johannes Johansson / John Bowman,
född i Ljushult 1/6 1894
emigrerade 1913 från Boarp Gudmundsgården, Gällstad
död i Florida, USA – 9/1 1970

*Avskrift Yvonne Henriksson
från Vegbyortens Hembygdsförenings arkiv*

Från Bagaregården i Södra Säm till Chicago

En dag sitter Steve Johnson långt borta i Chicago och skickar iväg ett email till Södra Säm i Sverige. Han har sett Yvonne Henrikssons websida om släktforskning, och nu undrar han om hon kan hjälpa honom att hitta hans farfar, Johan Ludvig Johnson, vilken emigrerade 1902 från Borås.



Steve och Sharon Johnson

Text Maj-Britt Johansson

En genomsökning av alla Borås kyrkböcker gav inget resultat. Kom han kanske från någon av de många församlingarna, runt omkring?

Till sin förvåning upptäcker Yvonne då, att hon har en Johan Ludvig på sin egen släkttavla...!

En gemensam släkting, Arne Johansson på Lilla Gärdet (välkänd för sitt arbete med Prästavägen), fick frågan vad han kände till? Nja, inte så mycket, men hade av någon anledning nyss tänkt på Johan Ludvig, och undrat vart han egentligen tog vägen.

Ett tips på en annan släkting gav bättre resultat. Hon visste mycket och hade även foton på både Johan Ludvig, hans fru och barnen. Samma foton som Steve hade i Amerika.

Gåtan var löst. Steve fick upplysningar om sin släkt i Södra Säm, och Yvonne och släktingarna här hemma, en ”kusin” i Chicago!

Johan Ludvig Johnson, som i Amerika kallade sig John L. Johnson, föddes i Bagaregården Södra Säm den 18 juni 1879. Han var son till Johan August Pettersson och Augusta Hemfrida Niklasdotter, och hade fyra syskon.

Han flyttade i nov. 1897 till Intorp, Gällstad, för ett arbete som dräng. Efter ett år flyttar han till Toarp, Södra Säm, för att i nov. 1900 återvända till sitt hem Bagaregården.

Den 13 maj 1902 påbörjar han så resan som så många

svenskar gjort före honom.

Han emigrerar till Amerika, och reser via Liverpool, England med destinationen Boston MA.

Efter en visit i Sverige, reser han den 4 febr. 1910, med fartyget Mauretaniens, till New York, för att fortsätta till Chicago Illinois.

Där träffar han sin blivande fru, Anna Fredinna Svantesdotter, född 1881 i Skogsbygdens församling..

De gifter sig den 16 juli 1912 i St. Ansgarius Church, Chicago. 1913 tar sig paret med tåg till Eagle Creek, nära Portland, Oregon, där de kom att driva en mjölkgård fram till 1916, då de flyttade tillbaka till Chicago. John L. arbetade där som chaufför hos Borden Dairy, och körde mjölk med häst och vagn.

Nu hade familjen utökats med två barn. Lilian 1914, Stanley 1915.

John L. Johnson avled 23 nov. 1929 på Anna State Hospital i Anna, Illinois, där han vistats i sex år. Hans grav är omärkt. Hustrun Anna dog 1964.

Sonsonen Steve säger: ”My father never liked talking about his father’s death, so I did not know much until I grew up.

I remember seeing young men from Sweden visiting America and seeing that they looked like me.

So I have always identified myself with Sweden.”



Johan Ludvig och hans fru Anna



Johan Ludvig med sin mjölkvagn



Johan Ludvig Johnson

*Länk till Steve Johnson's blog:
<http://slimjohnsonpaints.blogspot.se/>*

Nyheter från



NÅDD behöver förstärkning!

Projektet "Namn åt de döda", (NÅDD), fortsätter sedan det beslutats att det ska bli en ny version av Sveriges dödbok. Men om målet att ge ut en ny skiva 2017 eller 2018 ska nås måste fler frivilliga adoptera och komplettera församlingar.

Det nuvarande NÅDD-projektet ska komplettera dödboken med döda under åren 1860-1900.

Sveriges dödbok, Sveriges Släktforskarförbunds kanske mest framgångsrika projekt genom tiderna, har utkommit i hittills sex upplagor.

Dödboken är ett oerhört uppskattat hjälpmedel för släktforskare, både i Sverige och utomlands. Även pastorsexpeditioner, skatteförvaltningar, arkiv, bibliotek och många fler har upptäckt att de har nytta av Sveriges dödbok.

Välkommen att delta i projektet!

Läs mer på: www.genealogi.se/projektbeskrivning



Välkommen att hjälpa till med Gravstensinventeringen

I Gravstensinventeringen, som är en sökbar databas, dokumenterar vi gravstenar med fotografi på gravstenen och i förekommande fall hela gravvården, samt gravstenens text.

Gravstenar är ett viktigt kulturarv, särskilt för oss släktforskare. Vi bör därför verka för att bevara gravstenarnas information till kommande generationer.

Sveriges Släktforskarförbund har ett långtgående ansvar att bevara och vårda samtliga uppgifter, inkl. de digitala fotografierna i databasen så att man även i framtiden kan ta del av informationen.

Sveriges Släktforskarförbund har ambitionen att gravstensdatabasen ska hålla hög kvalitet och tjäna det syfte som förbundet har satt upp som mål för projektet.

Det innebär bl.a. att förbundet arbetar för att det ska vara enkelt att registrera gravstenar i databasen, samtidigt som vi med teknikens hjälp arbetar för att minimera ev. fel och brister.

En förutsättning för att registrera en gravsten i databasen är att det finns ett foto eller en avritning av en gravsten, eller liknande anordning som har en inskription, som bifogas respektive dokumentation.



Läs gärna mer här:
<http://www.genealogi.se/gravproj/>

Boktips från



DNA-släktforskning ger dig inte alla svar om din släkt, men i kombination med traditionell forskning i skriftliga källor är DNA ett mycket kraftfullt verktyg som kan ta din släktforskning till nya höjder. Peter Sjölund är en av pionjerna inom svensk DNA-släktforskning. I den här boken redovisar han hur DNA ärvs och hur du kan använda DNA-tester för att verifiera din "pappersforskning", identifiera okända fäder, kartlägga släktskap i tiden långt före de skriftliga källorna och mycket annat.

Många kittlande utmaningar och intressanta upptäckter väntar dig när du ger dig in i DNA-släktforskningens spännande värld. Och du hittar garanterat okända släktingar, som kan utvecklas till nya trevliga släktforskarvänner.

Ulricehamnsbygdens Forskarklubb är ansluten till Sveriges Släktforskarförbund. Detta ger dig, som medlem rabatt.

Ordinarie pris: 265 kr.

Medlemspris: 230 kr

Nya amerikasläktingar via DNA

Många släktforskare som söker släktens utvandrare stöter på problem. Det är inte ovanligt att man inte lyckas hitta emigranten i det nya landet eller att man inte kan följa hans/hennes ättlingar fram till nu levande sysslingar eller bryllingar.

Text Anna-Lena Hultman

En stötesten är de allt för vanliga svenska son-namnen och kvinnor som gifter sig och får annat efternamn. Trots bättre och bättre forskningsmöjligheter och fler och fler databaser att söka i, kan man ibland inte med säkerhet identifiera vilken August Johansson som är den rätte bland tusentals träffar - och hur bevisar man att Mrs Carl Johnson är identisk med Anna Christina Andersdotter?

Nu kan kanske DNA-test bli räddningen.



Mark Hammond med sin syster Carol och deras mor.

Mark säger: "My mom is very proud and happy with my work on the family tree, and I've brought to light so much on our Swedish roots."

Länk till websida där Mark är engagerad: <http://www.ocgs.com/>

Jag DNA-testade mig under hösten 2016 och fick ganska snart träff på över 700 besläktade personer, 1-10 generationer bakåt. Testet tog jag hos FamilyTreeDNA och "autosomalt" test som kallas FamilyFinder (FFDNA). Då får jag träffar på alla mina linjer bakåt i tiden

Bland dessa träffar, matchningar, finns ett antal amerikaner, något jag kan se av namnet. För mig är dom särskilt intressanta, men inte alla har laddat upp sitt släkktred och en del har lagt in väldigt torftiga träd.

En av träffarna var en Mark Philip Hammond i Los Angeles, Kalifornien. Efter att ha granskat hans omfattande träd kunde jag konstatera att vi båda härstammade från Lars Bengtsson Rosengren, ryttare vid Vartofta kompani, Västgöta regemente nr 89, Gunnarp i Humla. Soldattorpet var Habäcken i Humla. Han var min fm fm ff. Rosengren var också mm mm mm f till mr Hammond.

Min far hade på sin tid en omfattande korrespondens med en annan gren av Lars Rosengrens ättlingar. Han hette Del Nordquist och jobbade på Boeing i Seattle, men Hammonds gren hade vi inte utforskat.

Mark's emigrant var Amanda Gustafva Pettersdotter f. 1842 på Ekebacken under Skattegården, Blidsberg, gift med torparen Johan August Ludvigsson-Falqvist f. 1843 i Strömsdal, Fivlered. De utvandrade 1881 med 4 barn från backstugan Lenebo under Getåsen i Blidsberg. I USA slog de sig ner, i likhet med de flesta redvägsemigranterna, i staten Rhode Island norr om New York.

Den nya kontakten med Mark Hammond har nu gett en massa nya släktingar både i Sverige och USA, och i slutet av januari kommer Mark tillsammans med ytterligare någon släkting för att hälsa på hos mig och besöka förfädernas boställen i Blidsberg med omnejd.

Då får vi hoppas på bra väder för släktsafari!

DNA - ett komplement i släktforskningen

"Att få undersöka släktskap med hjälp av DNA är mycket givande och spännande.

Jag arbetar för att fler av släktforskarna skall upptäcka kraften och tjusningen med DNA – släktforskning," säger Eva von Brömsen.

Text Maj-Britt Johansson

Hon hade denna mörka, blåsiga, regntunga kväll, i mitten av november, tagit sig från sin hemort Landvetter till Hössna och Konkordiahuset, som kom att fyllas till sista plats utav intresserade åhörare. Det blev en kväll med mycket information om detta ganska nya sätt att bedriva släktforskning.

Man kunde även, om man så önskade, bli "topsad", vilket innebar att man, förutsatt att man inte ätit eller druckit något under den senaste timmen, skrapade med en liten pinne på kindens insida. Cellerne som fastnade på pinnen hamnade sedan i ett litet provrör, för att skickas till ett testföretag i USA för analys.



om att man bara får träff på sådana som redan har testat sig, och finns med i databasen. Och man får vara beredd på eventuellt negativa överraskningar. Som t.ex kvinnan som upptäckte att mannen, hon hela livet kallat pappa, inte alls var hennes biologiske far."

Priset man betalar för ett test är en engångsavgift. Nya träffar förs in automatiskt.

20 000 hade, vid det aktuella tillfället låtit "topsa" sig, och antalet stiger stadigt. Flest finns i Västergötland, Bohuslän och Dalsland. Men även Norrland kommer starkt.

Även i andra länder, som Norge, Finland, England och USA ökar intresset för denna typ av forskning.



Priset för detta var, under hösten 2016, för ett test omfattande "alla grenar bakåt" 530 kronor.

Sedan följer några veckor av spänd väntan på svaret, och hur många matchningar med kända eller okända släktingar det innehåller. Man får reda på att man är släkt, men inte hur. Det måste man reda ut med egen forskning.

Dna är bara ett komplement till pappersforskningen.

"Man måste också", säger föredragshållaren, "vara medveten

Information i detta fascinerande ämne finns på:

WWW.ssgg.se eller Facebook DNA anor

Eller litteratur som: Släktforska med DNA, av Peter Sjölund Genvägar, av Magnus Bäckmark

Min europeiska familj de senaste 54 000 åren, av Karin Bojs Svenskarna och deras fäder de senaste 11 000 åren, av Karin Bojs och Peter Sjölund

Resurser i Konkordiahuset

Soldater i Kind. Ulricehamnsbygdens Forskarklubb har fått Ingvar Hallqvist i Dalstorps omfattande forskningsmaterial om soldater i Kind. Det är 36 pärmar med personakter och dokument för alla soldaterna, och finns för forskning i Konkordiahuset. Vi har kopierat allt och skapat 2x18 pärmar för Kinds forskarklubb, tillgängliga även på biblioteken i Tranemo och Svenljunga. Materialet finns också tillgängligt på CD eller pinne.

Per-Olof Widtfjälls släktutredningar har skänkts till Konkordiahuset av Borås Släktforskare. Widtfjäll (1926-1998) var en professionell släktforskare som utförde släktutredningar på uppdrag. Materialet är mycket omfattande med flera hundra släktutredningar. Ett enkelt register finns, men en genomgång och indexering skulle behöva göras.

Frivilliga krafter är välkomna att höra av sig!

Ulricehamnsbygdens Knalleregister finns nu även i Konkordiahuset, 21 pärmar. Kan fås på CD eller pinne.

Lagfartsboken för Redvägs härad har skrivits ut och kan studeras på plats. Det är lagfarternas för alla fastigheter ca 1875-1933 med uppgifter om säljare och köpare, delningar och sammanslagningar. Tillgång finns även till Fastighetsboken 1933-1980.

Kurt Anderssons emigrantregister med återfunna emigranter från Älvsborgs- och Skaraborgs län.

Uppbudsregister Redväg finns nu som skannade sidor på CD.

Dombok från Ås härad för åren 1644-1860, 104 566 poster. Finns att köpa hos Ulricehamnsbygdens forskarklubb DVD, pris 200:-

Skanningshjälp. Har du gamla fotografier i album och lådor som du vill dela med dig av till andra släktingar? I Konkordiahuset kan du få hjälp med skanning och bränning av CD-skivor. Hör i så fall av dig omgående för snart kan det vara för sent.

Forskarhjälp som vanligt tisdagar 16.00 - 19.00. Du kan också boka annan tid.

Hembygdslitteratur och mycket annat finns också.

**Konkordiahuset är stängt
24 april till 17 maj**

Kontakt: Anna-Lena Hultman
tel 0321-40228 eller 070 595 0004
Epost: konkordia@konkordia.se

Svensk-amerikanska dagstidningar

Kungliga biblioteket har en imponerande samling av den svenskamerikanska pressen i Nordamerika, sammanlagt drygt 300 titlar beräknades uppgå till cirka en miljon tidningssidor. Motsvarande cirka 300 000 tidningssidor har nu digitaliserats i ett samarbetsprojekt.



I ett samarbete med Minnesota Historical Society, Swenson Immigrant Research Center och American Swedish Institute har KB digitaliserat ett urval av dessa tidningar.

Resultatet finns nu tillgängligt på <http://www.mnhs.org/newspapers/swedishamerican>

Här kan man fritt och gratis söka på namn, orter eller händelser. Man kan bläddra och skriva ut.

Det är inte bara händelser i USA som omskrivs i dessa tidningar, utan mycket intressant om vad som tilldragit sig i Sverige.

Årsmöte

Med Ulricehamnsbygdens forskarklubb
Söndagen den 26 mars klockan 15.00
Konkordiahuset Hössna

Årsmötesförhandlingar
Kaffeservering

Karin Göring – 2 bröllop, & 4 begravningar
Christer Ström, Timmele berättar i ord och bild om
Karin von Rosen – Görings bortgång.
Om hennes betydelse och vad som hände efter hennes död.



Karin von Rosen-Göring



Christer Ström

Välkomna!

”Vägen mot västerhavet”

Det är temat för släktforskardagarna 26-27 augusti 2017
Förlagda till Halmstad Arena



Bild från websidan om Släktforskardagarna i Halmstad: <http://sfd2017.se/>

Ulricehamnsbygdens Forskarklubb kommer att ha en utställningsmonter tillsammans med Borås, Marks och Kinds släktforskare.

Bland en lång rad intressanta föredragshållare syns Anna-Lena Hultman och Ted Rosvall ”Emigrantforska på nätet” Ett tandemföredrag om nya databaser och resurser, som hjälper till att hitta släktingar ”over there”.

Och Ted Rosvall som i sitt föredrag betitlat ”Släktforskning ett sätt att leva”, berättar om motgångar, frustration och besvikelser, då man inte hittar vad man söker.

Och om glädjefnatt och lycka, då man hittar det.

Program våren 2017

DNA-café

2/3 kl. 18.30

Tomas GH Johansson från Svenljunga

berättar för oss som redan tagit DNA-testet och andra intresserade, om hur vi skall få ut så mycket som möjligt av resultatet och hur vi skall tolka våra DNA-träffar.

Fika

Konkordiahuset, Hössna

DNA-café

Släktforskningens Dag

18/3 kl. 15.00

Tomas GH Johansson från Svenljunga

berättar om nyttan med att göra DNA-test. Det finns möjlighet att göra testet på plats eller att ta med kit hem.

Fika

Konkordiahuset, Hössna

Årsmöte för Ulricehamnsbygdens forskarklubb

26/3 kl. 15.00

Föreläsning av Christer Ström, Timmele

Läs mer på sidan 15

Gökotta vid Raska Minas stuga,

Tvärred

14/5 kl. 9.00

Medtag egen fikakorg.

(vid samåkning, samling på Marknadsplatsen, Ulricehamn strax före kl. 9.00)



Glöm inte att läsa
Föreningsguiden i
Ulricehamns Tidning
på tisdagar!

SLÄKTFORSKARKURSER TILL HÖSTEN

Det blir Nybörjarkurs, Fortsättningskurs
samt DNA-kurs.

Anmälan till Vuxenskolan tel 0321-350 22

Konkordiahuset är stängt
under tiden 24/4 - 17/5

FORSKARHJÄLP

Stadsbiblioteket i Ulricehamn

Måndagar ojämfna veckor 15.00 - 18.30

Konkordiahuset i Hössna - Tisdagar 16.00 - 19.00